

A D C V: PREMIS 2 0 2 6

El disseny és una forma de resistència. Resistència a la indiferència visual que ens adorm. Resistència al soroll que confon sense dir res. Resistència a la pressa que exigeix solucions immediates sense permetre reflexió. Resistència, també, a allò que és còmode, allò obvi, allò previst.

Dissenyar és preguntar-se constantment què podria ser distint, què podria ser millor, què podria ser més humà. Resisteix qui explora amb curiositat quan tot convida a tancar els ulls. Resisteix qui qüestiona el que es dona per fet, qui assenjala espais encara no imaginats. Resisteix qui trenca per a tornar a començar, entenent que crear implica assumir la possibilitat de l'error. Resisteix qui tracta de millorar allò quotidià sabent que allò quotidià és, realment, el que defineix les nostres vides.

Celebrem una professió que no accepta el món tal qual està i el redibuixa amb intenció. Una professió que entén que cada decisió formal comporta una decisió ètica. Que és conscient que dissenyar és influir: en com mirem, com usem, com entenem, com habitem. Cada tipografia triada, cada interacció pensada, cada objecte que passa per unes mans i no per unes altres, és una declaració sobre el tipus de vida que volem construir. En un moment en el qual tot sembla accelerar-se, en el qual l'obsolescència es normalitza i la novetat es confon amb innovació, dissenyar és oposar-se a la superficialitat. Resistir a la saturació visual. Resistir a allò efímer. Resistir al desinterés.

Resistir a l'homogeneïtat d'un món que tendeix a la igualtat. Resistir als discursos que diuen que no hi ha temps, que no val la pena, que total, dona el mateix. No, no dona el mateix. Mai va donar el mateix. Per això estem aquí. Per a reconèixer a aquells que es neguen a passar de puntetes. A aquells que treballen des del compromís, des de l'ofici, des de la convicció profunda que el disseny és una ferramenta per a transformar. Per a regenerar. Per a obrir possibilitats. Per a imaginar futurs que encara no existeixen.

L'ADCV reuneix des de fa dècades a una comunitat que no deixa d'intentar, de proposar, de buscar. Dissenyadores i dissenyadors que sostenen una pràctica que moltes vegades passa desapercebuda, però sempre és necessària.

Professionals que defenen la qualitat encara que el context espente cap a la rapidesa. Que aposten per la coherència quan el que més es premia és allò espectacular. Hui celebrem eixa força. Eixa disciplina que equilibra sensibilitat amb rigor.

Eixa valentia que accepta que cada projecte és una negociació contínua entre el que volem fer i el que podem fer. Eixa claredat que permet seguir avant fins i tot quan les condicions no acompanyen.

Celebrem les decisions difícils. Les recerques llargues. Els esborranys infinits. Els dubtes que porten a idees més potents. Els matisos invisibles per a moltes persones, valuosos per a totes. Celebrem la dedicació que sosté cada detall, perquè el detall, eixe xicotet gest de resistència, és allò que eleva un projecte del correcte al significatiu.

Els Premis ADCV es converteixen en un acte de reconeixement i, ahora, en un acte d'afirmació col·lectiva. Dir que el disseny és resistència és dir que els seus professionals no renunciem: no renunciem a pensar, a proposar, a qüestionar, a avançar. No renunciem a treballar perquè una societat més justa, més bella, més accessible, més conscient, siga realitat. Us donem la benvinguda als Premis ADCV. Ací la resistència no és un obstacle: és un valor.

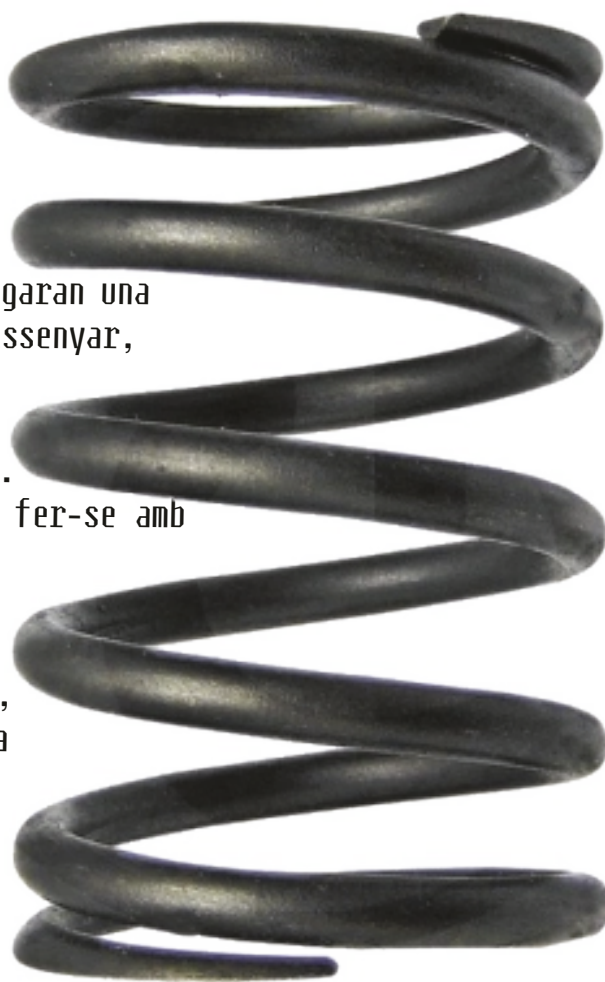
Ací dissenyar és desafiar. Ací celebrem a aquells que segueixen, a aquells que insisteixen, a aquells que espenten. Celebrem a aquells que sostenen l'harmonia enmig del soroll. A aquells que saben que cada projecte, gran o xicotet, deixa una empremta.

A aquells que no deixen d'aprendre, perquè entenen que resistir també és mantindre's en moviment. La resistència és generosa: s'exerceix per a millorar no sols el propi, sinó l'experiència dels altres. Resistir és una forma de cura. Una forma de compromís amb l'entorn que ens envolta, amb la diversitat de persones que usen els objectes, les interfícies, els espais, els servicis.

Amb aquells que veuran un cartell de pas, s'asseuran còmodament en una cadira o navegaran una web sense detindre's a pensar en qui la va dissenyar, però sentiran que algú va voler que cada moment fora un poc millor. El disseny és resistència perquè no deixa que tot siga igual.

Perquè insisteix que les coses poden fer-se amb intenció, amb sentit, amb responsabilitat. Per això, estos premis no són només una celebració: són una declaració. Una manera de recordar que la creativitat necessita temps, profunditat, concentració i debat. Que la

qualitat requereix convicció. Que la innovació real es cuina lentament. I que el disseny continuarà resistint perquè tot això arribe.

**ON LA RESISTÈNCIA
SE CELEBRA**